

POSELSTVÍ NEMOČNÝM

POSTNÍ DOBA
A VELIKONOCE 2019

Milí bratři a sestry, naši nemocní přátelé,

v polovině měsíce února jsem byl v Arcidiecézním muzeu v Olomouci na vernisáži, kterou se otevírala výstava obrazů křížové cesty, která byla po několik let restaurována. Ve výstavních prostorách mě překvapilo, jak jsou obrazy této křížové cesty veliké, a proto stojí v držácích přímo na podlaze. Toto umístění umožňuje každému, kdo se u obrazů zastaví, aby se stal součástí scény, kterou obraz znázorňuje. Najednou není člověk jen pozorovatelem a divákem, ale je blízko Kristu Pánu, který nese kříž, a blízko mužům a ženám, kteří s různými postoji, myšlenkami a srdcem obklopují Božího Syna.

Drazí bratři a sestry, také Vaše nemoc a stáří nám dává příležitost přiblížit se sobě navzájem. Někdy máme hlavu plnou myšlenek na svou rodinu, na to, co nás tíží v práci nebo co se děje ve světě kolem nás. Ale nechceme setrvat v tomto postoji pouze

u sebe! Tak jako vzpomenutá křížová cesta a každá další promlouvá k tomu, kdo má otevřené srdce, ke zdravému i nemocnému, chceme, aby i Váš životní příběh promlouval k nám. Pohled na Vás může v nás vzbuzovat otázky: jak bych se v této situaci choval já? Obrazy křížové cesty nám ukazují, že když kráčel s křížem On, musíme ho v nějaké podobě nést i my. Pán Ježíš se nás ptá: Nenecháváš mě osamělého? Na čí jsi straně? Na straně davu, nebo těch několika věrných, kteří ví, že utrpením křížové cesty Ježíšův příběh neskončil? I když Ježíš na obrazech křížové cesty trpí, přece je veliký a krásný, silný a vítězný.

Drazí nemocní, až se budeme modlit pobožnost křížové cesty, chceme si i Vás představit blízko trpícího Krista a vyprošovat Vám statečnost a sílu, kterou měl On, Boží Syn, který slíbil, že ji bude dávat i nám. Současně chceme prosit za to, abyste nezůstali ve svém utrpení sami, ale abyste cítili podporu Boha i svých bližních.

*S pozdravem a požehnáním
+ pomocný biskup Josef Nuzík*

Drazí nemocní,

i já se připojuji svým srdečným pozdravem. Děkuji Vám za všechny modlitby i za každý kříž, který nesete a spolu s Pánem Ježíšem jej nabízíte Bohu na smír za hříchy světa. Zvláště myslím dnes na ty, kteří Vám pomáhají v nemoci či stáří a moc jim děkuji za jejich službu lásky.

*Všem ze srdce žehná
+ arcibiskup Jan*

Milí přátelé, které právě trápí nějaká nemoc, nabízím Vám jeden „vitamín pro srdce“.

Jeho autorem je vlámský řádový kněz Phill Bosmans (1922–2012).

Život může být těžký, strašně těžký. Život tě může zasáhnout v největší hlubině tvé duše. V takovém mučivém okamžiku hledá každý člověk útěchu. Bez útěchy nemůžeš žít. Útěcha však není alkohol, prášky na spaní, ani injekce. To jsou prostředky, které tě na krátký čas spíše omámí a pak tě vrhnou do ještě temnější noci.

Útěcha je jako hojivá mast na hlubokou ránu.

Útěcha je jako oáza nečekaně nalezená v poušti.

Útěcha oživí tvou důvěru v život.

Útěcha je jako uklidňující dlaň na tvé hlavě.

Útěcha je jako mírný obličej někoho ve tvé blízkosti,
kdo rozumí tvým slzám,
kdo naslouchá tvému utrápenému srdci,
kdo s tebou zůstane ve tvé úzkosti a beznaději
a kdo ti pomůže vidět zase hvězdy.

Útěcha je dar Ducha Svatého,
který přichází, jsou-li otevřeny dveře tvé duše,
a přináší ti další své dary:
p o k o j – r a d o s t – l á s k u,
dary, se kterými můžeš krásně žít.

Přeji Vám, a prosím o to Boha, abyste otevírali dveře své duše této pravdivé útěše, a také abyste měli člověka, který dovede naslouchat, povzbudit i mlčet a třeba jen držet za ruku.

*Mons. Bohumír Vitásek
biskupský delegát pro pastorační nemocných*

POSTNÍ DOBA JAKO POUŤ NADĚJE

Tento úhel pohledu se ihned ozřejmuje, pokud uvážíme, že postní doba byla církví ustavena jako čas přípravy na Velikonoce, a proto veškerý smysl tohoto čtyřicetidenního údobí čerpá světlo z velikonočního tajemství, ke kterému směřuje. Můžeme si představit zmrtvýchvstalého Pána, jak nás volá, abychom vyšli ze své temnoty, a my se vydáváme na cestu za Ním, který je Světlem. Postní doba je pouť ke vzkříšenému Ježíši. Je to čas pokání a umrtvování, nikoli však samoučelného, nýbrž zaměřeného na to, abychom spolu s Kristem vstali z mrtvých a obnovili svou křestní totožnost, tedy opětovně se narodili „shůry“, z Boží lásky (srov. Jan 3,3). Díky této přirozené danosti je postní doba časem naděje.

*Z katecheze papeže Františka
na Popeleční středu 2017*

